

Hvordan kan det være, det kommer lige nu? Det er det ene.

Det andet er, at selv om man anerkender The Lancets tal, er det jo tal, der slutter i juli måned sidste år. Tallene er formentlig i dag – vi ved det ikke – 50.000, 70.000, 100.000 større. Er det ikke lidt interessant, når man tænker på den interesse, der i øvrigt er for folkemord rundt om i verden, at have været med til at bidrage til en situation, der betød måske trekvart million menneskers død? Eller er sandheden så ubekvem, at det er grunden til, at udenrigsministeren ikke vil?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, det er ikke grunden, og det er jo heller ikke rigtigt, at jeg bruger tid på at skyde undersøgelsen fra The Lancet ned. Jeg tror, hvis man kan finde et eneste citat fra mig – jeg har heller ikke brugt ret meget tid på at finde det, hvis der overhovedet eksisterer et – så har jeg vel bare sagt, at der er forskellige metoder, at der er kritik af dem, og at jeg ikke kan afgøre, hvilken kritik og hvilken metode der er rigtig. Der er vidt forskellige tal. Så det har jeg for så vidt ikke brugt tid på. Det kan godt være, der kan findes et citat, jeg har ikke nogen erindring om et specielt citat fra min side, så jeg har altså ikke brugt meget tid på det.

Jeg konstaterede, at dette er et tal, der er trykt af The Lancet på baggrund af deres metoder, og der er et andet tal, som er på 68.000, som er fremkommet på baggrund af andres metoder.

Det, jeg forstår her, er, at det nu altså ikke længere er et spørgsmål om, at man skal finde det rigtige tal, for det har man jo fundet. Nu er det altså et spørgsmål om, at man skal ajourføre tallet, som man tror på. Det er et andet beslutningsforslag. Først skyder man sit eget beslutningsforslag ned, og nu kommer man så med en ny variation af beslutningsforslaget. Man skal nok beslutte sig til, hvad det er, man vil foreslå Folketinget.

Uanset om det er 68.000 eller 655.000, er det for mange, og der vil heller ikke være total verdensnighed om det tal, danske forskere skulle komme med. Hvad skulle være deres specielle forudsætninger for at komme med et andet tal? Det vil der ikke være. Det ville så være penge, som bliver taget fra den konkrete hjælp til mennesker i udsatte situationer.

Derfor giver vi flere penge til humanitære formål. Dansk Folkeparti, S og R er jo enige om

100 mio. kr. i næste halvår og op til 100 mio. kr. næste år, og det vil jeg meget hellere bruge pengene på.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Det er bare lige et enkelt spørgsmål til udenrigsministeren. Jeg bemærkede, at hr. Søvnal om krigen i Irak brugte udtrykket folkemord. Jeg mener faktisk, det er første gang, jeg har hørt det udtryk anvendt i den her sammenhæng, og jeg vil bede udenrigsministeren bekræfte, at der ikke er andre, hvad skal vi sige, betydende statsledere og politikere end hr. Søvnal, der nogen sinde har brugt det udtryk om krigen i Irak.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg ved ikke, om jeg kan bekræfte det her med, at der ikke er andre betydende statsledere, der har brugt ordet, for så betyder det, at jeg skal bekræfte, at hr. Villy Søvnal er en betydende statsleder, og det vil jeg ikke nødvendigvis bekræfte – men politiker, det kan jeg således føje til. Og naturligvis har jeg altid lagt megen vægt på, hvad hr. Villy Søvnal siger.

Jeg er enig i det, der ligger i hr. Søren Espersens formulering. Ordet folkemord bruger man faktisk ikke om det, der sker i Irak. Der er alt for mange dødsfald, der skyldes, at shiitter og sunnier skyder hinanden; det er oprørere mod demokratiet; det er terrorister, og man skyder jo ikke, fordi det er et folk, man vil skyde. Det kan være politibetjente, det kan være læger, som jo også har været udsat for en masse terror, fordi man vil have lægerne til at forsvinde fra landet, man vil have systemet til at bryde sammen. Vi er udsat for nogle meget morbide kræfter, der vil have Irak til at bryde sammen, og som ikke ønsker, at Irak skal blive et demokrati.

Så det er jo altså ikke et folkemord, der finder sted; det er en magtkamp med totalitære, der vil have totalitær magt; shiitter, som vil have shiitisk magt; sunnier, som vil have sunnimagt, og her taler jeg om de ekstreme. De prøver at skabe så meget uro i områderne som overhovedet muligt eller så meget sammenbrud som muligt.

Det er det sammenbrud, vi skal undgå, og det er det, den danske indsats skal være med til at hjælpe til, så vi får stabiliseret demokratiet og får Irak på vej mod en udvikling, der respekterer menneskerettighederne, forskelligheden og mangfoldigheden i Irak.